

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Bente Dahl for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Kl. 14:24

Bente Dahl (RV):

Ministeren siger, at tingene fungerer godt, som de er. Ja, det gør de sandelig, i hvert fald i Sønderjylland. Det har jeg selv erfaret. Derfor synes jeg, at vi fint kunne overføre den model til hele landet. Jeg sætter ikke spørgsmålstegn ved, hvordan det fungerer i resten af landet, for det ved jeg ikke af egen erfaring.

Men kernen i uenigheden her er stadig af ideologisk karakter. Så jeg vil sige: Teknologien er taget i brug, og det er helt fint og godt – vi skal bruge teknologien i den udstrækning, vi overhovedet kan komme af sted med det – men stadig væk synes jeg, at ministeren mangler at forklare, hvorfor vi ikke kan tage yderligere det skridt, at det samme system gælder i hele Danmark; det er en enkel, enstrengt løsning.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:25

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det kan jo aldrig blive et enstrengt system, for 80 pct. skal jo alligevel hen til en kordegn. Selv om vi så siger, at man kan navngive til kommunerne, skal de 80 pct. jo alligevel hen til præsten for at få døbt barnet. Så er det bare, jeg siger, at hvis man taler om et enstrengt system, er det jo en langt enklere form, at man får en vejledning og en aftale om dåb med det samme, når man anmelder sit barns fødsel. Det er bestemt både det mest enstrengede og det, der giver størst service til borgerne.

Så er der jo princippet om at ændre noget fundamentalt, der har fungeret i hundreder af år, hvis man mener, at det ikke bliver bedre. Jeg mener, at det er den, der vil ændre tingene, der må have argumentationen for, at tingene skal ændres.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordfører-rækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, og det er hr. Per Bisgaard.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Per Bisgaard (V):

Dette forslag er en genfremsættelse ligesom det, vi havde tidligere. Første gang fremsatte man

det i 2005 og så igen året efter i samlingen 2006-07.

Jeg vil godt indlede med at afsløre, at tredje gang heller ikke bliver lykkens gang for forslaget. Skønt det nu er muligt at klare alle grundlæggende civilregistreringer online via hjemmesiden www.personregistrering.dk, så har vi i Venstre ikke – i hvert fald for nuværende – fundet anledning til at ændre på lovgivningen. Ministerialboghøreren er en offentlig myndighed, og man registrerer oplysningerne i en database, som er fælles for det centrale danske personregister CPR og ministerialbogen og altså ikke noget særligt folkekirkeligt register.

Som det også er sagt tidligere, så har man i Sønderjylland en særlig ordning, og det har man haft siden 1920, hvor man har kunnet klare registreringen på det lokale rådhus. Indtil for et år siden skete registreringen faktisk uden brug af edb, men nu er man da heldigvis overgået til elektronisk registrering. Den nuværende ordning fungerer faktisk godt, hvis man spørger rundtomkring, og der synes ikke at være problemer i det samarbejde, der er med CPR. Systemet er moderne, det er effektivt, og ved indførelsen blev der brugt ret store investeringer til isenkram og ikke mindst til at uddanne det personale, som skulle forestå registreringen. Skulle opgaven nu eventuelt overføres til kommunerne, så vil det nødvendigvis koste penge til efteruddannelse, og efter en, tror jeg godt man kan sige, noget kompliceret kommunalreform med mange nye opgaver til kommunerne tror vi ikke på, at det er det rigtige tidspunkt for yderligere opgavetilførsler.

På denne hjemmeside, personregistrering.dk, kan man finde blanketter og vejledninger, som skal anvendes til de forskellige former for registrering og eventuelle ændringer af personoplysninger. Man kan vælge at udskrive de her blanketter og derefter udfylde dem og sende dem med post via det danske postvæsen, eller man kan jo ved hjælp af den digitale signatur aflevere dem elektronisk til myndighederne. Tilhører man et af de her anerkendte og godkendte trossamfund, så kan man også via den samme hjemmeside afgive sine oplysninger, og ønsker man fortsat en personlig kontakt, ja, så er der opgivet adresser og telefonnumre. Det er simpelt hen serviceminded ud over alle grænser.

Selve ansvaret for godkendelsen af trossamfund blev her ved regeringsdannelsen i 2007 overflyttet fra Kirkeministeriet til Justitsministeriet. I modsætning til forslagsstillerne er det ikke